

Bijna vijftig jaar geleden was Dr. Edgar Mitchell de zesde persoon die op de maan liep. Als lid van de Apollo 14 missie had hij als doel diepgaand onderzoek te verrichten op het maanoppervlak. Toen zijn missie ten einde liep, kwam er echter een geheel nieuw doel naar voren - een doel dat zijn leven voor de komende decennia zou bepalen en zou bijdragen aan het ontwaken van de planeet.

Toen zijn ruimteschip terugkeerde van de maan, temidden van de uitgestrekte duisternis van de kosmos, werden Dr. Mitchell's ogen gefixeerd op de blauwe bol die wij thuis noemen. Toen hij de aarde naderde werd hij omgeven door een diep gevoel van universele verbondenheid.

Ik realiseerde me dat het verhaal over onszelf zoals dat door de wetenschap wordt verteld - onze kosmologie, onze religie - onvolledig en waarschijnlijk gebrekkig was. Ik zag in dat het Newtoniaanse idee van afzonderlijke, onafhankelijke, discrete dingen in het universum geen volledig accurate beschrijving was. Wat nodig was, was een nieuw verhaal over wie we zijn en wat we kunnen worden.

Dr. Edgar Mitchell

Naar aanleiding van deze eenheidservaring, die hij nergens beschreven vond in de westerse wetenschappelijke literatuur, besloot hij een instituut op te richten voor bewustzijns onderzoek: Institute of Noetic Sciences (www.noetic.org).

Zie <https://youtu.be/o0KeoGSBUq8>